

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 4 december 2003

in zaak C-63/01 (verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division om een prejudiciële beslissing): Samuel Sidney Evans tegen The Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, The Motor Insurers' Bureau ⁽¹⁾

(„Harmonisatie van wetgevingen — Richtlijn 84/5/EEG — Verplichte motorrijtuigenverzekering — Schade veroorzaakt door niet-geïdentificeerde of onvoldoende verzekerde voertuigen — Bescherming van slachtoffers — Onjuiste omzetting van richtlijn — Aansprakelijkheid van lidstaat”)

(2004/C 35/01)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-63/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Samuel Sidney Evans en The Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, The Motor Insurers' Bureau, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1, lid 4, van de Tweede richtlijn 84/5/EEG van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB L 8, blz. 17), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 4 december 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Artikel 1, lid 4, van de Tweede richtlijn 84/5/EEG van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, moet als volgt worden uitgelegd:

- Een orgaan kan worden geacht door een lidstaat te zijn erkend in de zin van deze bepaling, wanneer de op hem rustende verplichting om slachtoffers van ongevallen veroorzaakt door niet-geïdentificeerde of onvoldoende verzekerde voertuigen een schadevergoeding toe te kennen, haar bron vindt in een overeenkomst tussen dit orgaan en een overheidsinstantie van een lidstaat, mits de overeenkomst aldus wordt uitgelegd en toegepast dat zij voornoemd orgaan verplicht, slachtoffers de schadevergoeding toe te kennen die richtlijn 84/5 hun garandeert en deze zich rechtstreeks tot dat orgaan kunnen wenden.
- Procedurevoorschriften zoals die ingevoerd in het Verenigd Koninkrijk volstaan om de bescherming te garanderen die op basis van richtlijn 84/5 toekomt aan gelaedeerden wier schade is veroorzaakt door niet-geïdentificeerde of onvoldoende verzekerde voertuigen.
- Bij de vergoeding van schade die is veroorzaakt door een niet-geïdentificeerd of onvoldoende verzekerd voertuig en die door het daartoe erkende orgaan wordt uitgekeerd, moet rekening worden gehouden met het tijdsverloop tot het moment van daadwerkelijke betaling van de toegekende bedragen, teneinde slachtoffers een toereikende schadevergoeding te waarborgen. Het is de taak van de lidstaten om de daarvoor geldende regels vast te stellen.
- De vergoeding van schade die is veroorzaakt door een niet-geïdentificeerd of onvoldoende verzekerd voertuig en die door het daartoe erkende orgaan wordt uitgekeerd, moet alleen dan tevens de kosten omvatten die slachtoffers in verband met de behandeling van hun verzoek om schadevergoeding hebben gemaakt, wanneer zulks noodzakelijk is om de rechten die deze slachtoffers aan richtlijn 84/5 ontnemen, met inachtneming van de beginselen van gelijkwaardigheid en effectiviteit te beschermen. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen, of zulks het geval is ten aanzien van de in de betrokken lidstaat ingevoerde procedureregeling.

- 2) *Indien het onderzoek van de ingevoerde schadevergoedingsregeling een gebrekkige omzetting van richtlijn 84/5 aan het licht brengt en de verzoeker als gevolg daarvan schade heeft geleden, is het de taak van de verwijzende rechter om te bepalen of de vastgestelde schending van de omzettingsverplichting voldoende gekwalificeerd is.*

(1) PB C 118 van 21.4.2001.

Verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ingediend op 21 november 2003 door Icon Institute GmbH

(Zaak C-1/03 SA)

(2004/C 35/02)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 november 2003 een verzoek om verlof tot het leggen van derdenbeslag onder de Commissie van de Europese Gemeenschappen ingediend door Icon Institute GmbH, vertegenwoordigd door R. Nathan, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg. Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

de immuniteit van de Commissie op te heffen, zodat het derdenbeslag bij laatstgenoemde op fondsen die zij houdt voor de beslagene, namelijk CESD — Communautaire a.s.b.l., tot een goed einde kan worden gebracht, aangezien er feitelijk en juridisch geen reden is waarom de Commissie als derdebeslagene fondsen die zij onder zich heeft, niet ter bede zou kunnen vrijgeven aan de beslaglegger.

Verzoek van het Verwaltungsgerichtshof van 4 september 2003 om een prejudiciële beslissing in de zaak Ergül Dogan

(Zaak C-383/03)

(2004/C 35/03)

Het Verwaltungsgerichtshof heeft bij beschikking van 4 september 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 september 2003, in de zaak Ergül Dogan, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 6, lid 2, van besluit nr. 1/80 van de Associatieraad — ingesteld bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand is gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije — van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie (hierna: „besluit nr. 1/80”) aldus worden uitgelegd dat een Turks onderdaan de in artikel 6, lid 1, van besluit nr. 1/80 toegekende rechten verliest wanneer hij zich in verband met de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf gedurende drie jaar in hechtenis bevindt?

Verzoek van de käräjaoikeus van 7.11.2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen A.G.M.-COS.-MET s.r.l., en Suomen Valtio en Tarmo Lehtinen.

(Zaak C-470/03)

(2004/C 35/04)

De käräjaoikeus heeft bij beschikking van 7.11.2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11.11.2003, in het geding tussen A.G.M.-COS.MET s.r.l en Suomen Valtio en Tarmo Lehtinen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Is er sprake van een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking in de zin van artikel 28 EG of van een maatregel waarvan men zich dient te onthouden krachtens artikel 10, tweede alinea, EG, wanneer een deskundige zonder beslissingsbevoegdheid behorende tot een overheidsinstelling bevoegd voor de veiligheid op het werk, na de aanhangigmaking van een markttoezichtzaak, maar vóór de afronding daarvan, uitspraken doet tijdens de belangrijkste nieuwsuitzending van een nationaal Tv-kanaal, zodat zijn rechtstreeks gedane of door anderen herhaalde uitspraken over het gevaar voor de gezondheid of zelfs het leven van personen van toestellen die door een bepaalde producent worden vervaardigd en in de handel gebracht en waaromtrent een markttoezichtprocedure is ingeleid, die die toestellen in een negatief daglicht kunnen stellen en de verkoop ervan kunnen schaden?